

ת"פ (באר שבע) 61572-11-21 - מדינת ישראל נ' אורן אפשטיין

ת"פ (באר-שבע) 61572-11-21 - מדינת ישראל נ' אורן אפשטיין ואח'מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 61572-11-21

מדינת ישראל

נגד

1. אורן אפשטיין

2. יונתן ל.א. בע"מ

3. נאדר טחאן

4. נ.ע.ט. להובלות בע"מ

5. אפרים בן חמו

6. ורד ו.מ. בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

7. ווסט-פראס בע"מ - בוטל כתב אישום

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[16.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא יואל עדן

ע"י ב"כ עו"ד צליל זינתי - פמ"ד

גזר דין

לנאשמים 5 ו-6

האישום והסדר הטיעון

1. נאשמים 5 ו-6 הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן, באישום הרביעי, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מספר עבירות רבות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, ורישום כוזב במסמכי תאגיד, מספר עבירות, לפי סעיף 423 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הרביעי בכתב האישום המתוקן, הנאשמת 6 היא חברה בע"מ אשר עוסקת בפינוי פסולת מרשויות מקומיות. החברה נמצאת בבעלות ויצמן סאטוב ("ויצמן"). נאשם 5 הוא הסמנכ"ל שלה והלכה למעשה, החברה מנוהלת על ידו, בפרט הטיפול באזור הדרומי.

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, הנאשמת 6 הובילה פסולת אל אתר ההטמנה מתחנת המעבר באום אל פחם.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ליום 1.1.17, סיכמו ביניהם הנאשמים 1 ו-2 ו-5-6 להטמין פסולת באתר ההטמנה מבלי לשלם היטלי הטמנה כנדרש.

במסגרת הסיכום הנ"ל ולשם קידומו, הנחה הנאשם 5 להכין תעודות משלוח מטעם נאשמת 6 ולרשום בהן "גזם" בטרם כניסתן לאתר ההטמנה. את תעודות המשלוח עם התוכן הכוזב של נאשמת 6 הגישו נהגי נאשמת 6 בהגיעם אל אתר ההטמנה.

במסגרת הסיכום הנ"ל ולשם קידומו, הנחו הנאשמים 1 ו-5 נהגי הנאשמת 6 להימנע מכניסה אל אתר ההטמנה אם מתקיימת בו ביקורת של המשרד להגנת הסביבה.

במסגרת הסיכום הנ"ל ולשם קידומו, רשם נאשם 1, בשמה של נאשמת 2, בתעודות השקילה, בחשבוניות שהפיק לנאשמת 6 מדי חודש וכן בריכוז החודשי שהעביר למועצה, כי הפסולת אותה קיבל מנאשמת 6 היא מסוג "גזם" חרף ידיעתו הברורה כי מדובר בפסולת ביתית מעורבת.

כך, בחודשים ינואר - אוגוסט 2017 הכניס נאשם 5, בשמה של הנאשמת 6 ובאמצעות משאיותיה, אל אתר ההטמנה פסולת מעורבת/ביתית בכמות כוללת של כ-2,327 טון, חרף האמור, מידי חודש, הוציא נאשם 1, בשמה של הנאשמת 2, חשבונית אל נאשמת 6 המתארת כי מדובר בפסולת מסוג "גזם" וכך כתב במערכותיו. עבור האמור, שילם נאשם 5, בשמה של נאשמת 6, לנאשמת 2 סכום כולל של 278,951 ₪. סך דמי ההטמנה שלא שולמו עקב האמור הם בגובה של 250,000 ₪.

במעשיהם המתוארים לעיל, נאשמים 1 ו-5 שהם מנהלים בתאגידים הנאשמים 12 ו-6 בהתאמה, בצוותא חדא, ערכו רישום של פרט כוזב במסמך של תאגיד, בכך שנאשם 1 רשם סוג פסולת שאינו נכון והנאשם 5 בכך שרשם סוג פסולת שאינו נכון בתעודות המשלוח אותן הנפיק בכוונה לרמות.

הנאשם 1, בשמה של הנאשמת 2, בצוותא חדא עם הנאשמים 5 ו-6, הציג מצג שווא בכך שהעביר למועצה טבלאות כוזבות וחסרות מדי חודש. על בסיס טבלאות אלה, דיווחה המועצה למשרד להגנת הסביבה דיווחים שאינם נכונים ואינם שלמים. כתוצאה ממצגי השווא בדיווחים, לא שולמו היטלים בסך של 250,000 ₪ אותם היו צריכים לשלם לו היו מדווחים דיווחי אמת, והכל בנסיבות מחמירות.

הנסיבות המחמירות הן תחכום, ריבוי והתפרשות המקרים לאורך תקופה ארוכה, הפרת האמון והפגיעה באיכות הסביבה הנובעת מהטמנה שלא כדין.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו בכתב האישום המתוקן ויורשעו בעבירות המיוחסות להם. בין הצדדים הסכמות עונשיות ביחס לנאשמים 5 ו-6 כדלקמן:

הצדדים יטענו במשותף להטלת קנס בסך 550,000 ₪ ופיצוי בסך 250,000 ₪ למשרד להגנה על הסביבה אשר יפקדו ע"י נאשמת 6 עד למועד הטיעונים לעונש.

ככל שישולם הסכום האמור במלואו ובמועדו, תטען המאשימה להטיל על נאשם 5 עונש ראוי של 3 חודשי מאסר בריצוי בעבודות שירות, בכפוף לאישור הממונה על עבודות השירות, וככל שלא ימצא נאשם 5 מתאים לריצוי העונש בעבודות שירות תטען המאשימה לריצוי העונש למאסר מאחורי סורג ובריח. ב"כ הנאשם 5 יהיה חופשי בטיעונו.

ככל שלא ישולם הסך של ₪ 800,000 המפורט לעיל עד למועד הטיעונים לעונש, ההסכמה העונשית תבוטל והצדדים היו חופשיים בטיעוניהם לעונש.

בישיבת הטיעונים לעונש הודיעה ב"כ המאשימה כי ההפקדה בוצעה ונוספו לה 15 אלף ₪ בגלל איחור. הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגש בראיות לעונש רישום פלילי של נאשם 5 (ת/2) הכולל עבירת איומים מ - 2020. מטעם ההגנה הוגש דוח וועדה רפואית ביחס לבעלים של נאשמת 6. טענות הצדדים:

4. לטענת ב"כ המאשימה בעניין נאשמים 5 ו-6: התבקש לכבד את הסדר הטיעון. נטען כי ב"כ המאשימה זקפו לזכות הנאשמים את ההודיה והחיסכון בזמן השיפוט, וזו הסיבה העיקרית שהובילה את המאשימה לחתור להסדר טיעון. נטען לקיומם של קשיים ראייתיים, כפי שנטען ביחס לנאשמים האחרים, וצוין כי הקשיים הראייתיים היו מבוססים יותר ביחס לנאשמים 3 ו-4. הקשיים הראייתיים היו חלק מהשיקולים שהובילו להסדר הטיעון. הוסכם על הסדר טווח במסגרתו המאשימה עותרת להשית על הנאשם 5 עונש ראוי של 3 חודשי עבודות שירות. נטען כי עונש זה אינו בתחתית המתחם, לו היה נטען למתחם עונש הולם, והוא אף מקל יותר, ומתבקש שלא להקל עם הנאשם מעבר להקלה הזו שגלומה בהסדר הטיעון.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, הנאשמים 1 ו-5 ניצחו ביד רמה על מעשיי המרמה תוך שימוש במצגי שווא שונים מגוונים. לא מדובר בפעולה נקודתית מרמתית אלא במעגל רחב שפעל בעצימות גבוהה במשך 8 חודשים. ב"כ המאשימה עותרים להטיל 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך ₪ 550,000 ופיצוי בסך ₪ 250,000 שיועבר לקרן לשמירת ניקיון, וכן מאסר מותנה על נאשם 5. ב"כ המאשימה עותרים שהקנס והפיצוי יוטלו על נאשמת 6. 5. לטענת ב"כ הנאשמים 5 ו-6:

נטען כי אין ספק ואין מחלוקת שהמבצע העיקרי, היוזם המתכנן, ולמעשה מי שניהל את פרשת המרמה זה נאשם 1 ונאשמת 2. נטען כי עניינו של נאשם 5 דומה מאוד לנאשם 3, שלגביו הסכימה המדינה מראש למאסר על תנאי. נטען כי האישום השלישי שמיוחס לנאשמים 3 ו-4, והאישום הרביעי שמיוחס לנאשמים 5 ו-6 הוא זהה לחלוטין במעשיו, בעבירותיו, בהיקפיו למעט עניין הסכום הכספי. על נאשמים 3 ו-4 שהיטל ההטמנה שנמנע היה ₪ 50,000, המדינה הסתפקה בתשלום היטל ההטמנה, עתרה לקנס סמלי לגבי נאשמת 4. בית המשפט הטיל ₪ 1,000 על נאשמת 4. לגבי נאשמים 5 ו-6 סכום ההיטל שלא שולם בגינו הוא ₪ 250,000, והם שילמו את כל ה-250,000 ₪, בנוסף לכך, בניגוד לנאשמים 3 ו-4, נאשמים 5 ו-6 הסכימו על קנס נוסף של ₪ 550,000 ונטען כי בחוסר פרופורציה והלימה לסכום המרמה.

נטען כי הסנקציה הכספית המשמעותית הנוספת והחריגה שהוטלה על נאשמים 5 ו-6 בקנס הכספי הדרמטי היא שמאפשרת את סיום התיק היום בהטלת מאסר על תנאי. נטען כי בהצגת ההסדר ובטיעונו המדינה לגבי נאשמים 1-4, טענה המדינה לקושי ראייתי משמעותי וחידדה שלגבי הנאשמים 3 ו-4 הקושי יותר משמעותי. נטען כי הסדר הטיעון ביחס לנאשם 5 מחמיר איתו יתר על המידה, ונטען לעקרון אחידות הענישה.

נטען כי הגם שלגבי נאשמים 3 ו-4 האישום יותר חלש מבחינה ראייתית, אך זה לא אומר שאין קושי ראייתי לגבי האישום הרביעי שלנו, וב"כ הנאשמים 5 ו-6 מקבל את העובדה שהקושי הראייתי לגבי נאשמים 3, ו-4 הוא גדול יותר. ב"כ הנאשמים 5 ו-6 טען ביחס למצבו הרפואי של הבעלים של נאשמת 6, והוגש מסמך רפואי - 1/1, ונטען כי לנוכח מצבו הרפואי, הנאשם 5 נדרש להשקעה רבה וממושכת ואינטנסיבית בנאשמת 6 בעבודתה השוטפת, וזו חברה המעסיקה כ-80 עובדים.

נטען כי הטלת עבודות שירות על נאשם 5 תפגע באופן קשה בניהול החברה והמשך העסקת העובדים. התבקש לבוא לקראת הנאשם 5, להטיל עליו מאסר על תנאי.

הנאשם 5 אמר, כי בחלק הראשון של המלחמה התנדבי למילואים למספר חודשים דבר שהשפיע על העבודה בחברה. נאמר כי 15 שנה מחיינו הבוגרים התנדבי לשירות כזה או אחר. הוא מבין את החומרה של מעשיו, ומבקש מבית המשפט לשקול את כל השיקולים בענישה שלו, כדי לאפשר ל-80 משפחות להתפרנס במיוחד במצב היום. דיון והכרעה

6. כפי שנאמר ביחס לנאשמים 1-4, כך גם ביחס לנאשמים 5 ו-6, לא יכול להיות חולק שהענישה המוסכמת אשר בעניינו של נאשם 5 כוללת הסדר טווח אשר הרף העליון בו הוא 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הינה ענישה מקלה.

הסכומים המפורטים בכתב האישום המתוקן ביחס לנאשמים, בכל אישום שונים, ומוכן כי גם לסכומים אשר נגרעים מקופת המדינה יש משמעות בענישה.

הסכום אשר נגרע כתוצאה ממעשי נאשמים 5 ו-6, הוא 250,000 ₪, ולעומת זאת בעניינו של נאשם 1 1,050,000 ₪, ובעניינו של נאשם 3, 50,843 ₪. כפי שתואר לגבי נאשמים 1-4, גם ביחס לנאשמים 5 ו-6, יש לומר שמדובר בתכנון ותחכום, הצגת מצגי שווא, ושורת פעולות אשר הביאו להימנעות מתשלום היטלים אשר היה צריך לשלם במקור.

בדומה לעניינם של נאשמים 1-4, כך גם בעניינם של נאשמים 5 ו-6, הענישה הראויה, לאור סדרת הפעולות הפסולה באופן מתוחכם ומתוכנן, והפגיעה בקופה הציבורית, הענישה הראויה צריכה הייתה להיות גבוהה יותר, ויש להוסיף כמה מונים גבוהה יותר.

גם כאן בדומה לעניינם של נאשמים 1-4, הקשיים הראייתיים הקיימים ואשר עליהם אין מחלוקת בין הצדדים, הם הנימוק המרכזי לכיבוד ההסדר.

משקשיים ראייתיים עומדים בבסיס הסדר, הרי שהתערבות בו שמורה למקרים חריגים ביותר, אף יותר מאשר בהסדרי טיעון נעדרי קשיים ראייתיים.

לפיכך, אני מוצא לנכון לכבד את ההסדר.

אשר לענישה לה עותרת המאשימה - 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לנאשם 5 - כאמור סבורני כי ההסדר וענישה זו יש בהם הקלה רבה מאוד עם נאשם 3, ואינני מוצא כי יש מקום להקלה נוספת, גם לאחר שנשקלו הטענות ביחס למשמעות של עבודות שירות, וכלל הטענות שהועלו.

עבירות חמורות אלו צריכות למענה עונשי אשר ברגיל צריך להיות, משמדובר בסכומים כאלו, ותכנון שכזה, ובמרמה שכזו באמצעות מצגי שווא, למאסר בפועל.

ההסדר מקל בשל קשיים ראייתיים כאמור, ואינני מוצא כי יש להימנע מהטלת מאסר בעבודות שירות.

אין לקבל את הניסיון להשוואה אל נאשם 3. הסכום האמור באישום הרביעי המתייחס לנאשם 5, יחד עם נאשמת 6, גבוה יותר, כאמור לעיל, וגם הקושי הראייתי, ועל כך אין מחלוקת בעניינם של נאשמים 3 ו-4, היה גבוה יותר.

משכך, המסקנה הינה כי עתירת המאשימה לעונש מגלמת את כל הטיעונים לקולא, ואף מעבר לכך, ועל כן הענישה שתוטל תהיה ברף העליון של הטווח המוסכם. זאת לצד רכיבי הענישה הנוספים המוסכמים.

הוגשה חוות דעת חיובית מאת הממונה על עבודות שירות.

כמו כן בהסכמה לסכום הקנס מתווספים 15,000 ₪ בגין האיחור בהפקדה.

7. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמים 5 ו-6 את העונשים הבאים:

על הנאשם 5:

מאסר בעבודות שירות - מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. תקופת מאסרו תרוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. מובהרת לנאשם 5 חובתו לבצע את עבודות השירות, ובמידה שלא יעשה כן ניתן יהיה להמירן בעונש מאסר בפועל, וכך גם יוכל הממונה לפי שיקול דעתו, היה וימצא קיומה של עילה לכך.

נאשם 5 יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 10.11.24 שעה 08:00 בפני הממונה על עבודות שירות.
מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. נאשם 5 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום
יעבר על עבירה לפיה הורשע.
על הנאשמת 6:
קנס - קנס בסך 565,000 ₪. הפיקדון שהופקד יועבר עבור תשלום הקנס.
פיצוי - הנאשמת 6 תשלם פיצוי בסך 250,000 ₪. הפיקדון אשר הופקד יועבר עבור תשלום הפיצוי. תשלום הפיצוי
יועבר לקרן לשמירת ניקיון.
זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.